

חיים בלבבות

מיזם הנצחה לכבוד 140 שנה לעיר ראשון לציון,
לזכר הבנים שנפלו מאז הקמת המושבה ועד ימינו

מאיר בלקינד

בן פנינה ושמעון בלקינד
נפל ביום ג' באלול תרצ"ו,

21.08.1936

בן שלושים ושלוש בנופלו

תקופת ילדותו ונעוריו

- חיים, בן פנינה ושמשון ממשפחות בלקינד ופריימן, ממייסדי ראשון לציון וגדרה, נולד ביום ט"ו בשבט תרס"ג (13.3.1903) בראשון לציון.
- ילדותו של מאיר עברה עליו במושבה ואת חינוכו קיבל בגן הילדים ובבתי-הספר העבריים הראשונים בארץ, כדוגמת בית הספר העממי "חביב".
- היה נער יפה תואר, מלא חיים וחביב על מכריו.
- חיבה מיוחדת נודעה ממנו למשק החקלאי - עבד בכרמי אביו ובענף הטבק.

- אחיו נעמן ואיתן היו מפעילי מחתרת ניל"י במלחמת העולם הראשונה. כשגילו התורכים את מחתרת ניל"י, הושלכו הוריו ואחיו של מאיר לכלא רמלה (האח הבכור נתפס והועלה לגרדום בדמשק בשנת 1918). מאיר היה אז בן עשר והלך יום יום ברגל אל רמלה הערבית בכדי לבקר את משפחתו ולהביא להם את מזונם.
- מנעוריו היה מאיר פעיל ב"הגנה". לאחר מאורעות תל חי, בשנת התרע"ט, 1919, התנדב להעביר נשק מסרפנד לגליל (אל טרומפלדור ואנשיו בתל חי) על גבי עגלה רתומה לפרדות.

משפחת בלקינד

מאיר עתניאל בלקינד (למעלה שני מימין) ומשפחת
בלקינד המורחבת, שנות השלושים (למאה ה-20)

- משנוסדה "המשטרה המעולה" בשנת התר"פ, 1920, במטרה להילחם בפורעים הערביים, בחר מאיר להתנדב לשורותיה והתקבל כשוטר רוכב. שנתיים ימים שירת בה והשתתף בטיהור מחוז שכם וסביבות ראש פינה מהשודדים. אחר כך חזר הביתה לעבודה במשק.

- מאיר נמנה עם מקימי אגודת הספורט "מכבי נורדיה" בראשון לציון ועם מנגני התזמורת במושבה.

- מחמת המשבר הכלכלי בארץ בימי העלייה הרביעית, יצא מאיר לתקופת מה לדרום-אפריקה בכדי לעבוד. הוא התבלט שם כצייד וכקלעי והשתתף כזמר בהצגות אופרה של להקת חובבים. עם שובו לארץ, בהשתדלותו של דודו יהושע חנקין, נשלח לספרד ללמוד שם את מקצוע הפרדסנות. אחרי תום לימודיו אלה, התמנה למשגיח ולמנהל של חוות "אוצר חנקין" ליד קלקיליה. ידידים רבים רכש בקרב הערבים והוא סייע להם בהובלת חומרים שהתקשו בהשגתם.

חנקין" ליד קלקיליה. ידידים רבים רכש בקרב הערבים והוא סייע להם בהובלת חומרים

סיפור נפילתו

- באביב התרצ"ו, 1936, פרצו המאורעות ומאיר העביר את אשתו ההרה לראשון לציון. למרות החמרת המצב הביטחוני בארץ, הוא עצמו סירב לפנות את החווה על אף דרישות מצד מוסדות הישוב, בטענה ש"אין עוזבים משק יהודי הפקר". למרות ההתקפות המתרבות והולכות, היה מסתכן ונוסע יום יום לכפר סבא כדי להביא אוכל לפועליו.
- באחד מימי אלול תרצ"ו הגיעה מן החווה ידיעה טלפונית ולפיה מתוכננת התקפה על עובדיה. מאיר יצא לשם מיד, כל הלילה עמד על המשמר ולמחרת, ביום ג' באלול תרצ"ו (21.8.1936), עם סיום העבודה, יצאו העובדים במשאית בדרכם לכפר סבא. במרחק של שלוש מאות מטרים מהחווה נתקלו במחסום אבנים ואש הומטרה עליהם

משני צידי הדרך. נהג המשאית נהרג במקום. מאיר הספיק לירות שני כדורים מרובה הציד שהיה בידו אך נפגע מכדור בליבו ונהרג גם הוא. שאר הנוסעים נפגעו אף הם. לשמע היריות יצאו מן החווה שלושה נוטרים, אחד מהם נהרג מייד וחבריו נסוגו וביקשו עזרה מכפר סבא. התוקפים, שסבורים היו כי כולם נהרגו, הסתלקו מן המקום וכך ניצלו שלושה נוסעים. כוח צבאי שהגיע מכפר סבא חילץ את הנפגעים. מאיר נמצא יושב ליד ההגה, רובהו עדיין מכוון בידו. הוא הובא למנוחת עולם בבית העלמין של ראשון לציון בחלקת קברי משפחת בלקינד ליד קבר אחיו נעמן. הניח אישה ותינוקת בת חמישה חודשים, אב ואח.

יהי זכרו ברוך

בנימה אישית

- בעקבות עבודת החקר למדנו אודות חיים בלקינד ז"ל, שהקריב את חייו על מנת להציל אחרים גם בידיעה שיאלץ להשאיר את אשתו, בתו התינוקת, אביו ואחיו מאחוריו. לכן, ממש ריגש אותנו ללמוד על סיפור חייו.
- בנוסף, שמחנו לגלות כי גם בתקופת הזמן בה חי בלקינד היו יהודים וערבים שכן הסתדרו זה עם זה ועזרו זה לזה.

אילו עודנו היה בחיים...

אילו עודנו היה בחיים...

היינו הולכים עם מאיר ז"ל לגן בעברית, זאת משום שאנו עברנו בגן הזה חוויות רבות, מתקופת הילדות הצעירה ועד היום. צברנו שם זיכרונות טובים וחוויות חיוביות עם ההורים והחברים, ולא רק אנחנו, ילדים והורים רבים נוספים מגיעים הנה - אם לריצות, אם למפגשים חברתיים או לשחזור זיכרונות, אם בכדי לחוות רגעים טובים או סתם לשחק עם חברים. לכן, אנו חושבים שמאיר ז"ל היה נהנה לבקר במקום ולראות את שמחת תושבי וילדי העיר המתרוצצים בגן.

מגישים

- נטע צאיג, רותם כהן, שקד קדמי וקרין סלוצקי
- בית ספר: טביב
- כיתה: ח'-5
- שנה: תשפ"ב - 2022